

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O.**, so sídlom v M., proti žalovanej **D.**, bývajúcej v M., **o zaplatenie 5.267 Sk**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5 C 191/00, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 6. decembra 2006 sp. zn. 8 Co 586/2005, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 6. decembra 2006 sp. zn. 8 Co 586/2005 **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom z 8. septembra 2004 č.k. 5 C 191/00 – 155 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.267 Sk a trovy konania v sume 1.523 Sk na účet zástupkyne žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca po práve uplatnil súdom priznanú sumu, ktorá predstavuje poplatok z omeškania zo obdobie od mája 1997 do 31.12.1999.

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 6. decembra 2006 sp. zn. 8 Co 586/2005 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca nepreukázal v konaní, že jeho výpočet poplatku z omeškania za uplatnené obdobie je správny a nepreukázal ani to, z ktorých položiek z titulu nedoplatku bol poplatok z omeškania vypočítaný.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil a žalobe vyhovel. Uviedol, že odvolací súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, čoho dôkazom je aj spracovaný súdno-znalecký posudok, ktorého závery relevantným spôsobom preukázali jeho tvrdenia. Aj samotná žalovaná uhradením uznala časť žalovanej sumy, keď dňa 6.3.2000 uhradila pohľadávku vo výške 1.384 Sk.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že považuje rozhodnutie krajského súdu za vecne správne a navrhla jeho dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme rozsudku upravuje ustanovenie § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Výnimku z uvedenej prípustnosti dovolania, t.j. aj dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, predstavujú (okrem vecí uvedených v ustanovení § 238 ods. 4 O.s.p.) tiež veci, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2003), pričom neprípustnosť dovolania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa vzťahuje iba na konania, v ktorých súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti tohto zákona (§ 372i ods. 7 O.s.p.).

V posudzovanej veci žalobca napadol dovolaním právoplatný rozsudok odvolacieho súdu vydaný 6. decembra 2006 (t.j. vydaný po 1. septembri 2003), ktorým bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sume 5.267 Sk. Keďže minimálna mzda ku dňu podania žaloby (žaloba bola podaná 14.2.2000) činila sumu 4.000 Sk (§ 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 90/1996 Z.z.), peňažné plnenie neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy (sumu 12.000 Sk). Na uvedenú vec sa preto vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., z ktorého dôvodu je dovolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 5 O.s.p.); keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaná mala v dovolacom konaní úspech, preto jej patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej neboli priznané.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 21. mája 2008**

**JUDr. Martin V l a d i k, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: